

זה השער לה' צדיקים וביאורו

כניסת שבת: 19:29
יציאת שבת: 20:33
רבנו תם: 21:03
לקבלת העלון במייל:
sagifrenkel@gmail.com
לתגובות והערות:
שגיא 054-6868199

פְּרִשְׁת - פְּשָׁלָה לָךְ

אָךְ בַּה' אֵל תִּמְרְדוּ... וְה' אֶתְנֶנּוּ אֶל תִּירָאם (יד-ט)

וכי בני ישראל מרדו בה', חלילה? הלא הם רק פחדו מן הענקים היושבים בארץ, ובכו! אלא, כתב רבנו בחיי זצ"ל, למדנו מכאן שמי שפחד מבן אדם ואינו מביא בחשבון את ישועת הקדוש ברוך הוא, הרי הוא כמורד בה'! וכן אמר שלמה המלך: "חֲרַדַת אָדָם, יָתֵן מוֹקֶשׁ".

וביאורו: החרדה שהאדם חרד מפני בשר ודם - נותנת מוקש לנפשו וגורמת לו שישכח מהקדוש ברוך הוא. והוא שאמר הנביא: "כִּי אֶת וְתִירָאִי מֵאֲנוֹשׁ יָמוּת, וּמִבֶּן אָדָם חָצִיר יָנֵתֵן" (ישעיהו נא-יב), וסמוך לכך נכתב: "וְתִשְׁכַּח ה' עֲשֶׂךָ!"

אל לנו לשים את מבטחנו באדם, או לפחד מאדם. נבטח בה' והוא יעזרנו! וזהו שאמר להם משה רבנו: "אָךְ בַּה' אֵל תִּמְרְדוּ" - אם לא יהיה בידכם חטא המרד בה', אז יהיה "ה' אֶתְנֶנּוּ" ואם ה' אתנו - "אֵל תִּירָאם", איננו צריכים לפחד אפלו מענקים ומנפילים!

סיפור הרה"ג רבי מנחם שטיין סיפור מבהיל: הרבנית סרנא, אשת הגאון רבי חיים סרנא זצ"ל, ראש ישיבת חברון בגאולה, היתה ניצולת שואה. נס הצלתה ממלחמות החיה הנאצית היה מפלא. היא ברחת וחפשה קורת גג כדי להסתתר בה. במהלך ריצה בשדה פתוח, ראתה מרחוק וילה בודדת. נשימותיה היו כבדות כשנקשה על הדלת: "אנשים טובים, הצילו אותי!" בכתה ודפקה, מקווה לפגוש בבני אדם בתוך המהומה החיתית שסביבה. לבסוף נפתחה הדלת. האיש שלפניה היה לבוש בבגדי בית קלים ולא במדים, אך שפמו המזדקק והמבט הכחל והקר שנעץ בה, לא השאירו מקום לאשליה.

היא העזה לדרך בפתח ביתו של נאצי, ולא סתם נאצי, כי אם המפקד הנאצי האזורי! הוא אמר רק מלה אחת: "יהודיה". רגליה של הנערה הצעירה נתקפו ברעד בלתי נשלט, והיא נשענה על הקיר כדי לא ליפול. "הצלה את מבקשת?" הוא צחק, כאלו שמע זה עתה את אחת הבדיחות היותר מבדחות בחייו. "יהודיה טיפשה! את כל הדרך עשית בשביל לתת לי לסיים את העבודה בקלות".

מוחה של הנערה התרוקן כליל. מעולם לא היה מלאך המוות קרוב כל כך ומאיים כל כך. יכולה היתה לשמוע את קול נשיפותיו ולהבחין בהבל היוצא מפיו. פתאום הפסיק הנאצי לצחק ופניו הרצינו: "איך נכנסת לכאן?" שאל. בלי מלים הצביעה על השביל הראשי המוליך לביתו. "הכלבים לא נבחו?" הוא נדהם. "הכלבים?!" רק כעת הבחינה בעשרות כלבי רוטוויילר ואמסטף גרמנים, המשוטטים בחצר.

אלו היתה מבחינה בהם קדם לכן - לא היתה מעזה להיכנס. הנאצי צמצם מבטו ושתק. ההתרחשות העל טבעית הדהימה אותו. הכלבים שלו מאלפים מספיק, כדי לקרע לגזרים כל זר המנסה להתקרב פנימה. היתכן כי יש לנערה שלפניו כוחות כישוף ושליטה שלא מן העולם הזה? רעיון מבריק עלה בדעתו לפתע.

"הישארי כאן למשך הלילה הקרוב, ובבקר תצאי שוב דרך השביל הראשי. אם שוב לא יפגעו בך הכלבים לרעה – אגן עליך במשך כל זמן המלחמה". הלילה היה ארוך והכר שעליו שכבה הנערה היה ספוג בדמעות. מראות בלהות הצטיירו מול עיניה – הנה היא הולכת בשביל הסלול והכלבים מתנפלים עליה וקורעים את בשרה לחתיכות חתיכות. הנה הם מלקקים את הדם... שלום לך עולם, שלום לכן תוכניות העתיד.

השחר עלה ומצא אותה טרוטת עיניים, מטהרת, מוכנה לכל אשר ישית עליה מלכו של עולם – ועם זאת כמה לחיות. אנשים רבים עצרו את נשימתם כשעמדה בפתח, מוכנה לצאת למצעד המוות הפרטי שלה. הם הציצו מן החלונות ומן החדרים, נכונים למחזה המעניין המתכנן של קריעתה לגזרים. היא החלה לצעד – ושום כלב לא זע ממקומו.

באצילות התקדמה במהלך השביל, שומרת על קצב הליכה רגיל, לא מהיר מדי ולא איטי מדי. קדימה, קדימה. בלי לחשוב. רק כשהגיעה לשער התירה למעיין הדמעות לנבוע מעיניה. המפקד הנאצי עמד נדהם. כפי שהבטיח, דאג לה לשמירה עד סיום המלחמה.

לבעלי חיים אין בחירה משל עצמם, אלא הם יד ארוכה של האלוקים. חז"ל קוראים את הפסוק "בְּרָצוֹת ה' דִּרְכֵי אִישׁ גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלַם אֹתוֹ" (משלי טז, ו) ומבארים שאפלו בעלי החיים, היתושים והמעופפים למיניהם – אינם פוגעים לרעה באדם כאשר הוא רצוי לפני הבורא. ('מאה ושנים סיפורים')

וְלֹא תִתְּנוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם (טו,לט)

דבר בעתו מה טוב לחזק רעיון נכבד זה, בסיפור המופלא שהביא אחד מן הראשונים בהגהות המרדכי (עירובין סוף פרק ראשון אות תקכח), בענין מה שהפגיש הקב"ה בדרך נס בין שני האחים הקדושים מגדולי בעלי התוספות, רבינו יעקב שנקרא בשם רבינו תם ורבינו שמואל שנקרא רשב"ם (שניהם בני רבי מאיר חתנו של רש"י, וזכו ללמוד תורה אצל רש"י זקנים), והנה הסיפור כפי שמובא שם: "ועוד רצה רשב"ם לעשות אחרת, כי שפל עינים היה, ורצה לעלות בקרון אשר סוס ופרד מושכין בו ולא הרגיש, איתרחיש ליה ניסא, נזדמן אחיו רבינו תם שם, אמר לו אל תהי צדיק הרבה, שא מרום עיניך, והנה סוס ופרד לקראתך, ואמרינן בתוספתא פרק ד' דמסכת כלאים, לא יקשור סוס לפרד ופרד לחמור, ונמנע ולא עלה".

נמצינו למדים מזה, כי מאחר שהרשב"ם בגודל קדושתו לא הרים את עיניו הקדושות, ולא ראה שסוס ופרד שהם ב' מינים שאסור לחברם משכו את הקרון, נתקיים אצלו מקרא שכתוב (שמואל א ב-ט): "דגלי חסידי ישמור", וסיבב הקב"ה בדרך נס שנזדמן לפניו אחיו רבינו תם, כלשון המרדכי: "איתרחיש ליה ניסא, נזדמן אחיו רבינו תם שם", כדי להצילו מלעלות על העגלה ולעבור על איסור כלאים.

הרי לנו חיזוק נפלא לדברות קדשו של ה"דברי חיים", כי מי שנוהר לעשות כל מה שבכוחו לשמור על קדושת העינים שומרים עליו מן השמים. ('שבילי פנחס' תשפד)

טוֹבָה הָאָרֶץ מֵאֵד מֵאֵד (יד,ז)

באוצר גנזיו של רבי שמואל מסלונים, היתה קופסת טבק של רבי אברהם מקליסק, מאבות היישוב היהודי המתחדש בגליל, ומכיוון שחיבה יתרה היתה לו לחפציו של צדיק זה, היתה הקופסא תמיד תחת ידיו ולא עזבה מימיו. פעם נעלמה קופסת הטבק ולמרות החיפושים הרבים שנערכו, לא עלה ביד המחפשים למוצאה, והרבי הצטער מאוד על אבדתה.

לימים, נקלע החסיד רבי זליג לידר לבית אחד ממכריו בארץ הקודש, ולתדהמתו ראה את קופסת הטבק של רבו מונחת אצלו. התברר כי הלה לא עמד בניסיון וחמד את הקופסא לעצמו. ביקש ממנו רבי זליג את הקופסא, והלה שמח מאוד שיוכל להשיב את האבדה לבעליה ולהרנין את לב רבו.

נסע רבי זליג אל רבו בחוץ לארץ, ובשמחה הגיש לו את הקופסא וסיפר לו כיצד הגיעה לידו, אך מה הופתע רבי זליג לשמוע מרבו, שאינו חפץ בקופסא והוא יכול להשאירה אצלו, והסביר: "הרי בכל פעם שהקופסא תראה, נזכר במעשיו של יהודי מארץ ישראל שנכשל בגנבתה, ואיני רוצה שתצא, חלילה, דיבה רעה על יהודי מארץ הקודש. ('שבת טיש').

הִנֵּנוּ וְעֵלֵינוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר ה' כִּי חָטְאֵנוּ (יד, מ)

ה"אמרי אמת" מגור, ביקר פעם אצל רבי דוד מקילק, תלמידו של רבי יחיאל מאלכסנדר. בשיחתם הגיעו אל דור המדבר ועל חטא המרגלים, ותוך כדי שיחה שאל ה"אמרי אמת": "הרי אמרו חז"ל, ששערי תשובה לא ננעלו, תמה אני אם כן, למה לא נתקבלה תשובת העם שאמרו "הִנֵּנוּ וְעֵלֵינוּ כִּי חָטְאֵנוּ"? השיב רבי דוד: "מתי תשובה אינה חוזרת ריקם? כאשר אדם מכיר בחטאו וחוזר בתשובה שלמה. אולם העם שבמדבר לא אמר "הִנֵּנוּ וְעֵלֵינוּ כִּי חָטְאֵנוּ", אלא אמר "אֲשֶׁר אָמַר ה' כִּי חָטְאֵנוּ", ומשמעות דבריהם היא: שלא הודו בחטאם אלא רק ה' אמר שחטאנו, ורק מפני זה אנו חוזרים בתשובה, ומפני שלא היתה כאן חרטה אמיתית, לא התקבלה תשובתם". התפעל ה"אמרי אמת" מהפירוש הקולע, ואמר למקורביו: "ראו נא, כל צריך ללמוד ולפרש פסוק בתורה". (שבת טיש')

הסוד...

ישנן שתי מדינות בעולם, שוודיה ושווייץ, כבר 400 שנים שלא היו שם מלחמות... לא היה שם טרור... אין להם בלקסיקון של השפה את המילה "פיגוע", לא מלחמות עולם... לא מסעות הצלב... לא שואה... כלום! כשמדברים שם על שלום, זה לא חזון אחרית הימים, זו המציאות! חוץ מזה, הן מככבות בראש הטבלה של הכנסה לנפש בעולם! הן מהמדינות שהכי קל להתפרנס בהן... ובשפע.

ומי מדבר על הנופים... בכל מקום שאתה מסתכל אתה רואה רק ירוק ופרות ופרות... זה נראה שהשית' לקח מלחייה עם פרות ופיזר אותן באופן אחיד בכל שווייץ... כולם יוצאים לנופש בשווייץ! אבל יש נתון נוסף... לפי הסטטיסטיקה, שתי המדינות שבהן הכי הרבה אנשים איבדו את הטעם בחיים... אלו שוודיה ושווייץ!!! איך יכול להיות?! מכל העולם אנשים באים להנות מהרוגע והשלווה, מהפסטורליות והשקט... למה הם מואסים בחייהם?! התשובה פשוטה ביותר...

אם אין לאדם קשיים, אם אין לו אתגרים מאמצים ומייגעים... אם אין להם על מה להתגבר – אז אין להם טעם בחיים! החיים בשווייץ משעממים, כי ההרגשה של הסיפוק היא אך ורק אם יש לאדם קושי והוא מתגבר עליו! אני שווה רק אם התגברתי! אל תביאני לידי ניסיון, אנחנו בגדרי ההשתדלות מצווים להתרחק מהניסיון, כי לפעמים יש מעידות ואנשים נופלים... אבל אחרי הכל, לכל אחד יש את הפקל'ה שלו, והניסיון נותן לנו הזדמנות לצמוח ובגדול!

תורה נקנית ע"י ייסורים... ארץ ישראל נקנית ע"י ייסורים... אומר הסטייפלר: לא משנה מה קרה בסוף... גם אם בתוצאה הסופית נפלת ונכשלת, אבל במלחמה עצמית התגברת למשך שעות, או יומיים... נלחמת עם עצמך – התרוממת גבוה! באמריקה יש בסיס צבאי גדול מאוד... כל אדם שמתגייס לצבא, מתחיל שם את השירות הצבאי. מה הולך שם? למה כולם חייבים להגיע דווקא לשם? כי הצעירים שמתגייסים לצבא, עד היום עסקו בעבודה משרדית... לימודים או סתם בטלה... לרוץ, לזחול ולקפוץ, זה לא בשבילם. מה עושים?

במחנה הזה יש מסלולי מכשולים בכל מיני דרגות... יש מסלולים של שעות ארוכות של בורות, מהמורות, גדר תיל, קפיצות מעל מכשולים, זחילות במחילות, דוקרנים... בקיצור אחרי מסלול כזה אתה חוזר בלי אויר לנשימה! יום למחרת, מסלול יותר קשה...

ולמחרת, עוד יותר קשה! אחרי שבועיים השרירים מתפתחים... במקום ארבע שעות, עושים את המסלול בשעתיים וחצי. כעבור שלושה חודשים, המסלול נעשה ב 40- דקות בלבד! לפני תקופה, הגיעו אלי הון, שרוצים לתרום כסף לצבא... עשו להם סיור במחנה הזה. עומדת תיירת זקנה, ורואה את הצעירים קופצים, זוחלים, עושים סלטות לכל כיוון... נכמרו רחמיה, והיא פנתה למפקד בדמעות: "ברגע זה, תרמתי 400,000 דולר ליישר את כל המסלול הזה... רחמנות על הצעירים הללו!"

חייך המפקד: "גבירתי הנחמדה, בלי מסלול מכשולים, אין פלוגות מארינס, ולא אריות ים!", יהושע בן נון יוצא לשליחות היסטורית לרגל את הארץ! משימה שממנה אפשר ליפול... ובגדול! הניסיון היה ענק, והראיה שחבריו, שלא היו קטנים ממנו, כשלו! יהושע עבר את מסלול המכשולים, ומשום כך הוא זכה להיות הממשיך של איש האלוקים – משה רבנו! הוא הנהיג את ישראל! והשאלה שכל אחד שואל את עצמו... איך הוא לא נכשל???

היו שם שנים עשר מרגלים, עשרה מהם נפלו, עד שאיבדו את חלקם גם בעולם הזה, במיתה משונה, וגם בעולם הבא!!! מהיכן ליהושע וכלב היו את כוחות הנפש לעמוד בניסיונות הללו? בארה"ב היה עו"ד יהודי מוצלח מאוד, סמואל ליבוביץ, שהצליח בכל התיקים שלו להציל את הנאשמים ברצח מהכסא החשמלי, חוץ מפעם אחת... והכשלונו הבודד היה נחרץ! אחד מגדולי הפושעים ביוסטון נתפס, הרבה אנשים נשמו לרווחה, כשראו אותו על דוכן הנאשמים... העונש – מוות!

היו שם כ-12 – עדים שראו את הנרצח נכנס לחדר לבדו, ולאחר מכן ראו את הרוצח נכנס לאותו החדר, ומשיצא משם הרוצח, הנרצח פשוט נעלם! העדויות היו נחרצות, המעגל נסגר, ולא נראה שניתן למצוא שום צדק בעדויות שנמסרו... סמואל היה נראה לחוץ... נעמד סמואל ואמר: "אני מסכים, הראיות די ברורות, קו ההגנה לוקה בחסר, אבל בעוד כ-5 דקות, יכנס מהדלת הנרצח בעצמו!

כל האולם נאלם דום, היה אפשר לחתוך את האויר בסכין... המתח גבר, השופטים התחילו להזיע, ולאחר כ-5 דקות נשמעו צעדים מעבר לדלת, ולאולם נכנס... קבצן מהרחוב השופט זעם, אבל סמואל טען: "איך אתם, חבר השופטים, מסוגלים להוציא להורג אדם, כשאתם בעצמכם לא בטוחים שהוא ביצע את הרצח? אני הסרטתי אתכם, כולכם הייתם במתח וכשהדלת נפתחה, כולכם סובבתם את הראש!". מבריק! השופטים עצרו את הדיון להתייעצות והביטו בסרטון. לאחר כרבע שעה, הם פסקו: "חייב! יש להוציא אותו למוות!". "למה? אני דורש הסבר", טען סמואל.

ענו לו השופטים: כולם סובבו את הראש... חוץ מאדם אחד... הנאשם בעצמו! הוא היחיד שלא היה לו ספק, שהנרצח לא יוכל להיכנס מהדלת! זה הסוד של כלב ויהושע... האמת היתה להם ברורה! מי שבטוח בעצמו, לא מסובב את הראש כמו כולם! ('אפריון שלמה')

וַיֵּצֵאוּ דַבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ (יג,לב)

בגמרא מסכת ערכין (דף טו) מובא: א"ר אלעזר בן פרטא, בוא וראה כמה גדול כוחו של לשון הרע. מנלן? ממרגלים, ומה המוציא שם רע על עצים ואבנים כך, המוציא שם רע על חבירו על אחת כמה וכמה!

פעם אחת הזמין רבי ישראל מאיר הכהן מראדין, בעל ה"חפץ חיים" תלמיד שיאכל על שלחנו בליל שבת. כאשר עמדו לברך "המוציא" ראה התלמיד כי החלות היו מלחם שחור, על כן עשה בידו סימן של מורת רוח. הרגיש בזה ה"חפץ חיים" ואמר: לחם שחור הוא טוב מאד ובריא מאד, ואם אתה אומר שאין הוא טוב הנך מדבר עליו לשון הרע! ('וקראת לשבת עונג')

זכות דברי התורה בעלון יעמוד:

ה' ישמור את כל עם ישראל, וכל חייל ישראל וכוחות הבטחון.

בע"ה זיווג הגון: עוז בן מרים, נועה בת יעל, קרן בת רחל, אלינה בת אירנה, מאי בת מאירה, מילנה בת סבינה, ספיר שמחה בת חנה.

לזרע בר קיימא: מורן בת רותי, לירז בת מרים. עדן שירה בת גילה.

לפרנסה בשפע: שגיא בן מרים, מורן בת רותי, לירון בן פנינה.

לרפואה שלמה: מרים בת ציפורה, שמואל בן דבורה, לרפואת כל הפצועים.

לעילוי נשמות: ציפורה בת מורדוך ז"ל, בנימין בן סולי ז"ל, חביב בן סולי ז"ל, בתיה בת

סולי ז"ל, גבריאל בן מורדוך ז"ל, מיכאל בן מורדוך ז"ל, רחמים בן מורדוך ז"ל, יחזקאל

בן יהודית ז"ל, דבורה בת טובה ז"ל, יוסף מיכאלשולי בן רפאל ז"ל, שרה רוסיקו

מנשרוב בת תמרה ז"ל, לעילוי נשמות חיילנו והנרצחים ב7 לאוקטובר.

קוראים וקוראות נכבדים, נפתח אצלנו בשכונה כולל אברכים, על מנת לסייע להחזיק אותם מי שרוצה לקנות ברכה בעלון, ולהחזיק תורה על הדרך, כל שם לברכה 250 ₪ למשך שנה.

ניתן להעביר בביט למספר 054-6868199. מי שרוצה לתרום לכולל גם בלי קשר לברכה,

מצורף לינק:

<https://paypage.takbull.co.il/212sH>